

csolat, de ezen belül nem a tápanyagellátás, hanem a vízgazdálkodás a döntő. A termőhelynek megfelelő fafajmegválasztással és szakszerű erdőműveléssel, amelybe, ha szükséges, a műtrágyázás is beletartozik, teljes mértékben ki lehet elégíteni az erdőkkel szemben támasztott gazdasági és társadalmi igényeket úgy, hogy környezetünk romlását is csökkenthetjük.

Dr. Járó Zoltán

Hogyan tovább?

Két újabb megnyilatkozás után

Hasonló címmel megjelent írásomban (AE, 1983. 517—519. p.) igyekeztem az erdőfenntartást és az erdőgazdálkodást szétválasztani. Az egyik tulajdonosi, a másik kezelői feladat. Újabb olvasott megnyilatkozásokból úgy látom, hogy a szétválasztást továbbra is szorgalmazni kell. Lássuk a megnyilatkozásokat:

Az egyik álláspontja szerint ((ERFA, 1984/1., 1. p.) az erdőgazdálkodók többsége szakmai alapkövetelménynek tekinti a folyamatosan bővülő erdőalap fenntartását — majd — államunk, mint tulajdonos, ennek érdekében hatékonyan és egyre javuló szinten működteti az erdőfelügyeleti szervezetet is.

A másik (AE, 1984. 228. p.) szerint, erdőművelési problémáink az 1968. évi gazdasági reform után keletkeztek, mert bár törekedtünk rá, nem sikerült mindaddig összehangolni a távlati célokat szolgáló erdőművelést és a maximális éves eredmény elérésére törekvő vállalatgazdálkodást.

Mindkettőben az jut kifejezésre, mintha az erdőfenntartás nagyobb részben az erdőgazdálkodó feladata lenne, s ennek betöltésére legfőbb biztosíték a szakmai öntudat. Számomra ez elfogadhatatlan. Az „erdész etika” eszmény, nem számszerűsíthető, nem kalkulálható, számon alig kérhető. Senkitől sem követelhető meg — legkevésbé a vállalkozótól —, hogy anyagi érdekei ellenére érzelmi indíttatásokat kövessen. Kétségtelen, hogy ez ma még atavisztikusan megvan. Maradt ránk abból az időből, amikor a tulajdonos és a kezelő zömében egy volt és vele még az alkalmazottja is azonosulni kényszerült. Tudom jól, hogy elvileg ma sem más a helyzet, az áttételezés azonban akkora, hogy ebben menthetetlenül elvész az elv.

Mit kellene hát tenni?

Semmiképp sem eszményekre hagyatkozni, hanem gyorsan felismerni, közadatba hozni, hogy az erdőben a tulajdonosi funkciót csak az erdőtervezésen és erdőfelügyeleten át lehet megbízhatóan ellátni! Az előbbit tovább kellene fejleszteni, az utóbbit pedig alaposan megerősíteni. Az erdőfenntartás kell, hogy az ágazatirányítás központjában álljon, az erdőgazdálkodással csupán annak mértéke globális meghatározása erejéig foglalkozhat, a népgazdaság igényeinek, teherbíró képességének összehangolásával, az erdő ökológiai korlátain belül. Az ilyen jellegű irányítást csak zavarja a gazdálkodás napi problémáival való foglalkozás, munkájának megítélésére pedig semmiképp sem alkalmas az éves gazdasági eredmény.

A vállalati gazdálkodás fejlődése mind jobban kivonja az erdőgazdálkodást az ágazatirányítás hatóköréből. Idejében fel kellene készülni a tulajdonosi akarat továbbra is hatásos érvényesítésére. A mai helyzet nem látszik

megnyugtatónak. Van erős, anyagi és szellemi erővel jól ellátott erdőgazdálkodási szervezetünk, s vele szemben közel sem kielégítő az erdőfelügyeleti. Időben át kellene csoportosítani az erőket és átformálni azt a szemléletet, amely csak a gazdálkodási eredmény, esetleg még a vadászati élmények alapján ítéli meg az ágazatot. Az erdő nem csak közgazdasági kategória és nem is elsősorban az — mint ahogyan az egészségügy, az oktatás sem. Az erdőgazdálkodás nemcsak fatermelés és mellékhasználat (vadászat), hanem elsősorban létfontosságú környezetalakító erő!

Az erdőgazdálkodást pedig ne féltsük a vállalati önállóságtól. Vállalataink nem maradnak magukra. Mint a mezőgazdaság, ők is meg fogják maguktól találni a boldogulás útját az együttműködésben, társulásban. Mégpedig nem felsőbb elgondolások, hanem valós érdekeik alapján. Csak olyan helyzetbe kell hozni őket, hogy erre rákényszerüljenek, és erre képesek is legyenek.

Jérôme René

Környezetvédelmi Intézet

A Környezetvédelmi Intézet az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal felügyeletével és irányításával működik. Tevékenységi körébe elsősorban a hatósági döntések műszaki-tudományos megalapozása tartozik.

Az intézet környezetvédelmi tevékenységét a levegőtisztaság-védelem, a veszélyes hulladékok kezelése, a zaj- és rezgésvédelem, valamint a természetvédelem területén az egész országra kiterjedően végzi. A környezet- és természetvédelem körében megalapozza és előkészíti a műszaki, jogi, gazdasági, tervezési, szabályozási és ellenőrzési tevékenységet. Budapesti központi egységei és az ország legnagyobb városaiban működő állomásai útján vizsgálatokat és méréseket végez.

Koordinálja azon intézmények kutatási-fejlesztési munkájának összehangolását, amelyek a levegőtisztaság-védelemmel, a veszélyes hulladékok problémájával és a zaj- és rezgésvédelemmel foglalkoznak. E témakörökben kutatásokat kezdeményez, szervez és irányít, továbbá elősegíti a kutatási eredmények hasznosítását. KGST-együttműködés keretében is folytat környezetvédelmi koordinációt. Emellett más, két- és többoldalú nemzetközi kapcsolatokat is épít ki és tart fenn.

Az intézet karszt- és barlangtani tevékenysége keretében nyilvántartja az ország barlangjait. A karszt- és barlangtani kutatásokkal kapcsolatosan adatszolgáltatást és tájékoztatást nyújt. Üzemelteti a hazai bioszféra-rezervátumok területén létrehozott mérőhálózatot. Kidolgozza és üzemelteti a számítógépre orientált környezetvédelmi információrendszert. Információszoftverek keretében kialakította és karbantartja a légszennyező anyagok emissziókataszterét és a légszennyezők nyilvántartását. Folyamatban van a veszélyes hulladékokra, zajra és káros rezgésekre vonatkozó adattár létrehozása is.

Hólczy Gézáné

A MÉM Erdészeti és Faipari Hivatala közli, hogy a második negyedév folyamán jelenik meg az

Erdőművelési Műszaki Irányelvek négy kötete:

1. Maggazdálkodás	232 Ft
2. Csemetetermesztés	232 Ft
3. Természetes felújítás és erdősítés	362 Ft
4. Erdőművelés	341 Ft

valamint az

Erdőrendezési Műszaki Irányelvek 262 Ft

A műszaki irányelvek forgalmazásával az Erdészeti és Faipari Hivatal a FAINFORG-ot (Fagazdasági Információszoftver és Szervezési Társulás) bízta meg.

Címe: Budapest, 1082. Baross u. 84.

Számlaszáma: FÜRLEMHO—FAINFORG MNB 216-13906-7021.